



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Holnap adják át a Vígyszínházat
Blumenthaléknak*

Forrás:

Az Újság

Bp.
(Helm)

1921 III
(Idő) 17

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Vígyszínház

Idő

"1921"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs.

Holnap adják át a Vígyszínházat Blumenthaléknak.

si háziyomda 1920

— Délelőtt tizenegy órára társulati gyűlésre hívták a tagokat. —

A huszonöt éves Vígyszínház a holnapi nap folyamán döntő esemény színtere lesz. Az országnak és majdnem Európának legszebb muzsatemplomát *Faludi Gábor*, az eddigi tulajdonos,

átadja az új gazdának.

Ben *Blumenthaléknak*, a ki holnap reggel érkezik meg *Berlinből*. Holnap fog perfektuáltatni tehát a fájdalmas vásár, a mely a Vígyszínházat már hónapokkal ezelőtt 125.000 dollárért az amerikai boldog tulajdonává tette. Az eredeti terv szerint a színházat

junius 15-én kellett volna átadni

Blumenthaléknak, amde a mióta a Vígyszínház eladása hosszas és határozott tagadás daczára közismertté lett, *Faludi Gábor* egyre jobban feszélyezve érezte magát az ő általa alapított és felvirágoztatott színházban, a hol lépten-nyomon éreztették vele, hogy ő már csak a *volt gazdája* a lendületes színháznak. És igazságtalanság volna Ben Blumenthal budapesti megbízottjait szentimentalizmus vádjával illetni. Sőt, ők ugyszólván tüntetőleg éreztették *Faludi Gáborral*, hogy ő már nem ur a saját portáján és minden nappal, a melylyel a kitűzött terminusnál előbb távozik a Vígyszínházból, csak a maga *fájdalmas* lelkiállapotán segít. És csakugyan, az öreg

Faludi nem bírta

volna még hónapokig, hogy az ő szemellettára leltározzanak, előkészítsék a jövő adminisztrációt, szerződési tárgyalásokat folytassanak, szóval az ő egész *elmult hatáskörét* naponként az orra alá dörgölik. Van aztán a művészgárdában is több olyan, a ki hiába nevekedett nagygyrá és híressé a Faludiék égisze alatt, lehet, hogy akaratlanul is éreztette az öreg ural, hogy neki már kívül tágasabb. Mindezek a körülmények és némi *kis rábeszélés* is Ben Blumenthalék részéről megértették *Faludi Gáborban* azt az elhatározást, hogy hirtelen és minden

ceremónia nélkül távozzék

a Vígyszínház éléről és lehetőleg a maga részére enyhítse az elhamarkodott és már százezerszer megbánt vásár minden megrendítő fájdalmát. A *próbatáblára* ma este kitétek egy ivet, mely holnap délelőtt tizenegy

óra társulati ülésre hívja össze a Vígyszínház tagjait. Hogy mi lesz ennek a társulati

ülésnek egyetlen tárgya,

ez egy pillanatig sem kétséges: *Faludi megy*, Blumenthal jön. És úgy lehet, holnap este már Ben Blumenthal regiejében fognak a Vígyszínházban játszani, mivel Blumenthal megbízottai a szezon *hátralevő részének bevételét* egy fix összegben megváltották. Ez az összeg némelyek szerint

kétmillió korona,

lehet hogy több, lehet hogy kevesebb, ez aztán valóban nem fontos. A társulati ülésen *Faludi Gábor* fog prezideálni, mivel a *szai* azon az állásponton vannak, hogy a *színházat* annakidején az ő tudtuk és beleegyezésük nélkül adta el, hát végezze ezt a *fájdalmas* aktust is nélkülok. Nekik, a fiataloknak lesz alkalmuk és módjuk elbucszni más uton azoktól, a kiket szerettek, a kiket ők szerettek. *Faludi Sándor* és *Faludi Jenő* doktor a maguk részéről még a kísértést is elhárították és már napokkal ezelőtt *elutaztak Budapestről*. Ben Blumenthalék előtt aligha volt kétséges, hogy a színházat még a kiszabott terminus lejárta előtt fogják megkapni. Sőt az *amerikai bölcs előrelátására* vall, hogy a Vígyszínház művészeivel kötött új szerződésben van egy pont, mely szerint ha a régi tulajdonos előbb adná át a színházat utódjának, akkor szeptember elsejéig

a régi gázsik maradnak érvényben,

vagyis ez a szezon nem a Blumenthalék által adott felemelt gázsival kell végigjátszaniok a tagoknak, hanem azzal, a melyet még *Faludi* állapított meg a számkra. Van aztán a Vígyszínház hirtelen átadásáról

egy másik verzió

is, a mely úgy állítja be a dolgot, hogy *Faludi Gábor* a színház fennállásának most esedékes *huszonöt éves jubileuma* elől menekül, a mi szintén érthető, mert hát ezt az örömmünnepet mindenki másként képzelte. A jubiláris ünnepségek alighanem belefűlladnak a holnapi társulati ülésbe, a melynek végeztével egy fiatalos öreg ur egyedül jön ki a színház művészbejáróján és nehéz szívvel is talán és elmerengve a multak emlékein, jön végig a napsütötte Pannónia-utczán.